

עיתון שיתופי – תוצר לדוגמה

סמל שאלון

תשפ"ו

כתבו תאריך 19.11.25

המחיר: 13.50 ש"ח כולל מע"מ
למנוי: *1234

חדשות בית הספר

סכנה כאן טובעים

התראה - צבע אדום תילי תילים של שקר

ארמון של חול, ציור שהוזמן ידי הבינה המלאכותית וממחיש את הרעיון של "פייק ניוז" ידיעות חדשותיות חסרות שחר הנראות בשעת מעשה קרובות מאד לאמת וברגע אחד מתנפצות אל סלע המציאות.

מאת שם : נעמה, שירה, חנה

ברוכים הבאים לשעת אחר צהריים סתווית בשוב "קדימה" שבאיזור השפלה, אני מצויד במצלמה המשוכללת שלי הקולטת מראה וקול ואפילו יש לה עינית רגישה לשפת הגוף. דקלה בת הארבע נכנסת הביתה ומספרת לאמא בנשימה טרופה היה נחש בגן!! אמא נדרכת: "באמת? ומה עשתה הגננת זהבה?"

"היא גם ראתה אותנו, היא אפילו אמרה שזה נחש. היא אפילו חיבקה אותי כי אני בכיתי..." עכשיו אמא ממש נבהלת ומרימה טלפון לגננת. והגננת? צוחקת וצוחקת, "פשוט סיפרתי על הנחש ועץ הדעת וכל זה והדגמתי אותו לילדים על ידי חבל"

אמא מחייכת ומשחזרת לעצמה את ה"גירסא דינקותא" שלה כמאמר התלמוד במסכת שבת דף כ"א - ומחזקת את מחשבתה במה שנאמר במסכת אבות פרק ד' משנה כ' "הלומד ילד למה הוא דומה? לדיו הכתובה על ניר חלק" ומסיקה כמה משנה זהירות צריך כדי לא להטעות ילד.

ובבית ממול יושב שלמה המסור מול אימו הקשישה המתקשה לראות ומעדכן אותה בנעשה בעולם. את יודעת הוא מלהט? שלום הבן הגדול של יורם זה שעובד בחברת חשמל? מה קרה לו? הוא חולה, חולה מאד, מאושפז במצב קשה. אתה בטוח? כן, כל השכונה מדברת על זה. אבל דבורה אמא שלו, הייתה כאן אתמול לעזור לי קצת כמו כל שבוע, הצדיקה הזאת לא מפספסת אף שבוע אפילו שהבן שלה חולה...??? כל כך עצוב, לא מגיע לה כזה אסון נחנקת הקשישה מדמעות.

יוסי נרתע, פורש הצידה ומנסה ליצור קשר עם חברים, שם נודע לו שזה "פייק" טהור, ושלוס [הבן של יורם מחברת חשמל...] לא קשור לסיפור.. ניר צבעוני שעף עם הרוח הוא מודה בכלימה. על כך אמר החכם מכל אדם בספר משלי פרק כ"ד פסוק ד "נשיאים ורוח וגשם אין" כל כך הרבה פרטים, ברק מסנוור של ידיעות ואפילו טפטופי דמעות והכל כזב. עכשיו אני מנסה לסדר את המילים שלי, איך מסבירים לאמא שנפלה כאן טעות? ואז המצלמה שלי מתחילה לחייך.

סוחבת אותי מרחוב לרחוב משכונה לשכונה ומוכיחה לי כמה שטחי העולם ולא מחובר לאמת.

אז, אני מרגיש כמו הבחור הצעיר מלונדון, שחשב שהוא הידען רואה הכל, שומע הכל ומבין הכל ואילו העיוור שממולו פט- המסכן אינינו רואה וממילא לא מבין דבר השיח בין השניים שהתארך הוביל בסוף למשפט המחץ: "אני איני חסר דבר!!" "אני יכול להרגיש ולמשש ולחוש...יותר מכם הפקחים", כך אמר.

הקשיבו לקולו

והוא צדק מתקופתו ועד לדורינו אנו. האמיתי והפנימי, התראה, צבע אדום!!! בחוץ תילי תילים של שקרים.

שם המדור : בר שיח

מאת: נעמה

תמונת נוף מלאכותי- חיקוי של המציאות המשדרת ניתוק מין הבראשיות האמיתית -
נוצרה על ידי הבינה המלאכותית

"מחול מסחרר ועיוור" - ראיון עם אשת תקשורת

טליה-אשת תקשורת - כותבת בעיתונות חרדים אורחת בפאנלים חינוכיים .

מרים – תלמידה במגמת כתיבה יצירתית וקופרייטר .

מרים – שלום טליה, הגעתי אלייך כי אני מרגישה אבודה, אהבתי כל כך את התחום בו בחרתי אבל, משהו לא מסתדר לי , משהו דוחף אותי לצדדים ולא נותן לי להתקדם.

טליה- כמה זמן את לומדת?

מרים – כמעט שנה.

טליה – בואי ננסה להגדיר את תחום התקשורת כשהתחלת ללמוד.

מרים – משהו נוצץ, מלא אוצרות של פנינים ואבני חן שיש לי יכולות לדלות ולשבץ, לכתוב ולגרוף מחמאות, בעיקר השאיפה להיות מוערצת, את יודעת רצון כזה למצא חן בעיני אלוקים ואדם כפי שאמר שלמה המלך במשלי פרק ג' פסוק ד' זו תחושה מדהימה לא?

טליה – בהחלט, אבל בואי תרגמי לי מה היו פניני החן בהם עשית שימוש ?

מרים – מילים יפות, רעיונות מקוריים, דמיונות. סופרלטיבים ,

טליה – אז בואי התחברי אל האמת וכך הרד"ק מבאר את דברי שלמה המלך, שרק אם תעשה רצונו אז תמצא חן ומהו רצונו ? אמת.

וחוץ מזה

את יודעת אנשים חכמים מאבחנים בין דמיון למציאות כי... ניכרים דברי אמת כך לימדונו חז"ל במסכת סוטה דף ט' עמוד ב' בענין דלילה אשת שמשון שלא אמר לה את האמת בנוגע למקור הכוח שלו וכאשר הזכיר את שם ה' ידעה שזו האמת – זה ניכר אי אפשר להתבוסס בדברי דמיון ומליצה בלבד.

מרים – כן הגרעין האמיתי הוא בעצם הבסיס ההתחלתי, אבל משם נמשכתי לצבוע אותו ליפות אותו.

טליה – נו, וזה לא הצליח לך? אנשים לא אהבו? לא החמיאו לך?

מרים – דווקא כן, הייתי תמיד במקום הראשון, התבקשתי להקריא את היצירות שלי בפני כולם הריעו לי, דיברו אודותי.

טליה – אז מה חסר לך בעצם? אולי נחזור להגדרה איך היום את מגדירה את תחום התקשורת, לאחר שעסקת בו חודשים ארוכים?

מרים – היום? בגדול, אני עדיין נהנית הנאות זמניות מהתהודה וההערכה, אבל ברגעים נדירים של שקט אני מרגישה שחטאתי לאמת שהתמונה הגדולה והיפה שיצרתי היא בעצם הונאה, היא רחוקה מגרעין האמת.

טליה – ולא יכולת ליפות את היצירה באמצעים אמיתיים, מבוקרים?

מרים - כדי להרשים לקחתי הרבה חיצוניות ורקדתי איתה במחול מסחרר ועיוור.

טליה – אני מרגישה שהגענו לנקודה, הכישרון אצלך, התובנה אצלך רוקני את דברי ההבל ומלאי בערכי אמת.

בהצלחה.

שם המדור: מונולוג

מאת: שירה

חשבתי שאני גיבורה

כמה חיכיתי למסיבות חברתיות, לחתונות, לחגים.

שם הייתי רוב הזמן במחשבתי, ידעתי שאני מאד מוכשרת בתחום האסתטיקה וה"נראות" הייתה ה"אדון" שלי¹. היה בטוח לי שכאשר אצא למפגש עם חברותי בערבי שבתות ובחגים, כולן תצפינה לראות, מה לבשתי, מה נעלתי ואיך התאמתי את התסרוקת למראה הכללי. כשדיברנו על גוונים, הצהרתי בוודאות ירוק פסטל הוא צבע מדהים ובשילוב של נעל בצבע אבן, זו חגיגה של ממש. וכשהצביעו על סוג תסרוקת, פסלתי מיד שהיא מיושנת ושהיא משווה לפנים מראה מיושן, ואם אחת ניסתה להבין על מה מתבססת העמדה ה"כל כך יצוקה שלי", הסברתי לה שצריך ל"הבין" בזה ולא נראה לי שהיא תצליח.. והמורה חייכה אליה במאור פנים ואמרה: "בוודאי? להתלבש זה חשוב, זה מכובד אבל לא העיקר². אדם שממלא את עצמו בתוכן חיצוני הוא מרוקן מבפנים".

"אז זה בסדר", אמרה חדווה בתום לב, "שאני מתעניינת באיך מרגיש הזולת? ולא באיך הוא לבוש?"

"הכי בסדר!", אמרה המורה בנחרצות.

ואני החורתי להחריד. ויחד עם זה התבוננתי בפניה של חדווה ופעם ראשונה לא ראיתי את שמלתה ולא את נעליה, ראיתי את חיוך המלכים שלה³.

[לימים הבנתי עד כמה טעיתי והרחקתי לכת התברר לי שחטאתי בה"מתכבד בקלון חברו" שעל פי הנאמר במסכת חגיגה פרק ב' עמ' ה' - כל הנכשל בו מזהר באין לו חלק לעולם הבא, ר' נחוניא בן הקנה השיב לשואליו כי האריך ימים מפני שמעולם לא התכבד בקלון חברו].

וחברותי האמינו לי ופחות התייחסו לתגובות החלולות שלי ...

הרגעים המענגים ביותר שלי היו כאשר נגשו אלי והתייעצו מה כדאי לבחור, ומה עדיף ממה, ואני ממרום דרגתי סימנתי בוודאות זה ולא אחר. אבל יום אחד גל של אמת בא עד אלי הצליף בפני והקריס את כל הטירה שבניתי לי⁴. חדווה, חברה טובה ועדינה שרוב הזמן הנהנה ושתקה, ישבה בינינו בערב חברתי, והקשיבה לנושא אותו העבירה המחנכת רוב קשב. ואז אמרה: "אז לפי דברי המחנכת יש לכל אדם מרכיבים פנימיים חשובים יותר מהחיצוניים?" ואני הרגשתי חזק את המפלה שלי, ידעתי עד כמה היא צודקת, רק לא האמנתי שהיא תפגוש אותי ככה בפני רבים. בחזור התהלכתי לבד והרהרתי בפרק א' בתהלים שם נאמר על הצדיק "כעץ שתול על פלגי מים" ועל האחר: כמוץ אשר תדפנו רוח" והבטחתי לעצמי מעתה להיות מחוברת לראשון.

התייחסות למושגים

- 1 - הונאה- אחזור אל מה שאני רוצה להיות...
- 2 - לבושי-מכובדי, וכיבדתו מעשות דרכיך-ישעיהו
- 3 - מהו כחול – הנער נוכח לדעת שהסומא מבין לעומק דברים שהוא לא הצליח להבין למרות שראה.
- 4 - ממלכת דמיון – קרסה טירת החול

שם המדור: טור אישי

מאת: חנה

עֲכַרְתֶּם אוֹתִי...

"צְלוּלָה הֵייתָה הַחֲבִית וְעַכְרָתֶם אוֹתָה" בְּרֹאשִׁית ל"ד, ל-רש"י

מִחֲפָשֶׁת
שְׁבִיר שְׁנִיָּה,
מִלִּי מֵטֵר אֶחָד,
גֶּרֶם!

שִׁיָּהּיוּ נִקְיִים
מִשְׁמוּעוֹת,
מִתְמוּנוֹת,
מִמַּבְעֵי פָּנִים.

שִׁיָּהּיוּ
כְּמוֹ תִּינוֹק
בְּרֶגַע הַיּוֹלָדוֹ, ◌
רָךְ וְצָחוֹר
וְתֵם!

מִחֲזָרָת
אַחֲרֵי נִקּוּדָה פְּנִימִית
שֶׁלֹּא הוֹכַתְמָה
מִמַּגַּע חִיצוֹנִי.

מִבְקָשׁ
לִפְגוֹשׁ אוֹתָהּ
לְמַשֵּׁשׁ אֶת רִכְבִּיהָ
וּלְהַפְּנִים.

לְהַרְגִישׁ
אֶת חוֹתֶם הָאֶמֶת
אֶת הַנֶּצַח
שֶׁאֵין לוֹ שָׁנִי.

בשירי זה מתואר עד כמה הרחוב הגלותי התעפש במים עכורים, שכאשר שולטת בחברה האמת הצרופה אזי הדימוי של מים צלולים תואמים אותה להפליא, וכל דבר תרמית, שקר צבעים והגזמות מעכירים אותם. דבריו של הרמח"ל במחזה ל"ישרים תהילה", שם טוען השכל כי: "איכה כהיום אל עולם יאמרו בנוי? והנה רק תוהו.....גוי לא מעט אחר המייתם שקר, ומתי אמונה עד ארץ שפלו..." – בגלות כולם נוהרים אחרי המיית שקר והאוחזים באמונה מושפלים אין ספק שהגאולה הקרובה תמפה את הפסולת ותפגיש אותנו רק עם סולת נקיה כי הרי הרצון לגאולה מתגלם בשאיפה לגילוי האמת.

דבר העורכים - פנים וחוץ ומה שבניהם

דיון משותף

נציגה 1- בכותרת הראשית העלינו צילום של מחוזות ה"פייק" התמונות המוקצנות בודאי יעוררו כל שומע לבדוק לעומק על איזו ידיעה הוא מסתמך, האם היא מהימנה. חשוב מאד לכשעצמו.

נציגה 2- אני חושבת שהעלמנו לגמרי את החשיבות בהתענינות בזולת, במראה חיצוני, שגם להם יש חלק חשוב בהתנהלות היום יומית.

נציגה 3 - נכון, כי זו התובנה המרכזית אותה הדגשנו בכתבה הראשית ובכתבות המשנה, בקריאה עיונית יותר ניתן לראות שלא פסלנו לחלוטין איכפתיות מהחברה, איכפתיות ממראה חיצוני, [ציטוט, להתלבש זה מכובד אבל לא העיקר].

נציגה 1- שם העיתון שלנו הוא: הקול האמיתי, אז נסכים שיש גם חיצוניות נכונות וחשובות, אבל אנחנו שמים את הפוקוס על ההסתכלות פנימה.

נציגה 2- בכתבות הבאות ניתן מקום מכובד לחיצוניות אבל נשים דגש על הפנימיות-החשיבות המרכזית.

נציגה 3- גם על דעתי מקובל שיש התעניינות בבגדים ותכשיטים וזו נטיה טבעית וחשובה ואפילו יש לזה אסמכתאות מדברי חז"ל כמו "כלים נאים .. מרחיבין דעתו של אדם"⁵ אבל אם כל עולמינו נשען על זה בלבד, אזי, האמת נעדרת אז הכל חסר טעם.

נציגה 1- חשוב מאד שנעזרנו במקורות ספרותיים מוסכמים, כמו הסיפור מהו כחול בו אפילו עיוורון – חוסר ראייה, מחדד תחושות פנימיות ומוביל את האדם לראיה פנימית גבוהה.

נציגה 2- וגם השיר הונאה שמדגיש עד כמה התמונה הכוללת, הצבועה בתוספת לא משדרת את הרכיבים האמיתיים.

נציגה 3- ומס הערך המוסף של הרוח הזו וממלכת הדמיון שמדגישים בצבעים עזים עד כמה השקר חולף והאמת נצחית.

תובנות ומסקנות

בכותרת הראשית העלינו צילום של מחזות ה"פייק", התמונות המוקצנות בוודאי יעוררו כל שומע לבדוק לעומק על איזו ידיעה הוא מסתמך האם היא מהימנה. חשוב מאד לשעצמו. בסיפורים המופיעים בכתבות הקורא יחשוב על האירועים ובוודאי יעלו במוחו סיפורים נוספים דומים שהצד המשותף שביניהם עד כמה חיו מובלים בהשפעת מידע כוזב או בלתי אמין. בהתבוננות נוספת במה כתוב נראה שבולטת מאד התופעה היוצרת מצב של להתרחק ממגע, לא להקשיב, לא להאמין, לאטום אוזניים, מה שיוצר קיצוניות ותופעה של "יצא שכרו בהפסדו". אחרי הכל אנחנו חייבים בהתקשרות עם הסביבה על פי הלכות בין אדם לחברו, [או חברותא או מיתותא, קנה לך חבר ועוד] אבל על פי המידות הטובות – על פי האמת שהיא המרכז שהורו אותנו חכמנו, ולכן יש להדגיש בכתבות את ההתעניינות בזולת, העזרה, התמיכה את ה"עזוב תעזוב עימו" אפילו בקטע של תוכחה שלהם יש חלק חשוב ועיקרי בהתנהלות היום יומית.

התובנה המרכזית אותה הדגשנו בכתבה הראשית ובכתבות המשנה משדרת תחום זה. בקריאה עיונית יותר ניתן לראות שלא פסלנו לחלוטין מעורבות בחברה אבל שהמעורבות תהיה מבוססת על דברי אמת ולא על דברי כזב ותעתועים.

התייחסות למושגים:

5 - ברכות ט'

מושגים

שיתופי 1- מישוש ותחושה של העיוור

נירות צבעוניים- מטאפורה לדברים לא אמיתיים

כתבה 1

פנינים ואבני חן – מטפורה למילים יפות

רגעים של שקט – מרעשי רקע לא אמיתיים

מחול מסחרר- ריקנות

כתבה 2

חיוך מלכים- חיוך מנצח

גל של אמת -מטפורה

כתבה 3-כתינוק ביום היוולדו- דימוי

חותם האמת-

מקורות

<u>שיתופי 1-</u> תלמוד בבלי- מסכת שבת דף כ"א . מסכת אבות פרק ד' משנה כ' משלי פרק כ"ד פסוק ד'
<u>כתבה 1</u> משלי פרק ג' פסוק ד' על פי פרוש הרד"ק מסכת סוטה דף ט' עמוד ב'
<u>כתבה 2</u> מסכת חגיגה פרק ב' עמוד ה' תהלים פרק א' פסוקים ג,ד על פי רש"י
<u>כתבה 3</u> בראשית פרק ל"ד פסוק ל' לישרים תהילה המחבר הרמח"ל [ר' חיים לוצאטו] חלק א' דיבור ד'